

UDA

Udan gabaz eranik
lurrak intz eztiya,
;zein biotz pozgarriya
dan egun sentiya!
zeru erari gozoz
zabalde guztiya,
disdiraz dan denboran
arkitzen bustiya,
jaikitzen da, oera
etzan eguzkiya.

Ontan kantari asten
dira egaztiyak,
ontan pozez lotatik
jaikitzen piſtiyak;
indar berritzen ditu
ere eguzkiyak
lore eder kolkoak
intz eztiz bustiyak,
eta beste belar ta
landare guztiyak.

Ain bearra da udan
bere bero ona,
gozo berak jartzen du
lur ozpel dagona;
frutuz jazten da arbol
loretan zegona,

urre buruz ornitzen
gari aul egona,
eta pizkortzen lenaz
eri zan gizona.

Bañan zenbait chandetan
dana da gertatzen,
bear bañan geiago
dubela berotzen;
ainbeste su da goitik
gañera erortzen,
kiskali nairik dira
bartzarrak legortzen,
eta errekaño ta
ibayak agortzen.

Oen bidez alditan
denbora sargoyak,
biltzen dituzte aize
kolpe kargazoyak;
asten dira chimistak
turrunbaz turmoyak,
eta ondoren zuloz
beterik odoyak,
lur jotzen dute urez
betetako goyak.

RAMON ARTOLA.

